

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Cabinet Secretar de Stat

Nr. 408212/.....2013

Direcția generală regională a finanțelor publice a județului

Prin prezenta circulară dorim să clarificăm regimul TVA aplicabil **vânzărilor de cartele telefonice prepaid/reîncărcării cartelelor telefonice prepaid**, având în vedere dinamica și complexitatea sectorului telecomunicațiilor, precum și diversificarea serviciilor pe care acest sector le oferă.

Pentru stabilirea regimului TVA aplicabil vânzărilor de cartele telefonice (reîncărcarea cartelelor telefonice va urma același regim, fiind o operațiune similară), este necesar să se analizeze jurisprudența Curții Europene de Justiție.

I. Jurisprudență relevantă

1. Decizia Curții Europene de Justiție în cauza C-419/2002 (BUPA Hospitals Ltd):

- la considerentul 45 se menționează că al 2-lea subparagraf al art. 10 alin. (2) din Directiva a 6-a, potrivit căruia, atunci când sunt efectuate plăți în avans, înainte ca bunurile să fie livrate sau serviciile să fie prestate, TVA devine exigibilă la data încasării avansului pentru suma primită, constituie o derogare de la regula instituită prin primul subparagraf al aceluiași articol și, din acest motiv, trebuie interpretată strict;
- la considerentul 48 se menționează că al 2-lea subparagraf al art. 10 alin. (2) se depărtează de principiul ordinii cronologice prin faptul că prevede că, în cazul în care se efectuează o plată în avans, TVA devine exigibilă fără ca livrarea de

bunuri/prestarea de servicii să fi fost efectuată. Pentru ca taxa să devină exigibilă într-o astfel de situație, toate informațiile relevante privind faptul generator, respectiv livrarea de bunuri/prestarea de servicii ulterioară, trebuie să fie cunoscute și, prin urmare, în particular, așa cum Avocatul General a precizat la punctul 100 din opinia sa, atunci când este efectuată o plată în avans, bunurile și serviciile trebuie să fie precis identificate;

- la considerentul 49 se menționează că această concluzie este în acord cu memorandumul explicativ al propunerii de Directivă a-VI-a (Buletinul Comunităților Europene, suplimentul 11/73, pag. 13) în care Comisia observă că „atunci când se încasează o plată în avans înainte de faptul generator, încasarea sumei respective dă naștere exigibilității taxei, întrucât părțile demonstrează în acest fel intenția ca toate consecințele financiare ale faptului generator să ia naștere în avans”;
- la considerentul 50 se menționează că, în acest context, trebuie avut în vedere că livrările de bunuri/prestările de servicii sunt în sfera TVA, mai degrabă decât plățile efectuate cu titlu de considerație pentru astfel de operațiuni (a se vedea Hotărârea C-108/99 Cantor Fitzgerald International [2001], I-7257, para. 17). A fortiori, plățile în avans pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii care nu sunt în mod clar identificate nu pot face obiectul TVA.

2. Decizia Curtii Europene de Justiție în cauza C-520/2010

(Lebara):

- articolul 2 punctul 1 din *A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2003/92/CE a Consiliului din 7 octombrie 2003 (echivalentul art. 2 alin. (1) lit. a) din Directiva 2006/112/CE)*, **trebuie interpretat în sensul că un operator de telefonie care oferă servicii de telecomunicații ce constau în vânzarea către un distribuitor a unor cartele telefonice care conțin toate informațiile necesare pentru a efectua apeluri telefonice internaționale**

prin infrastructura pusă la dispoziție de operatorul respectiv și care sunt revândute de distribuitor, în nume și cont propriu, unor utilizatori finali, fie în mod direct, fie prin intermediul altor persoane impozabile precum vânzători angro și cu amănuntul, furnizează o prestare de servicii de telecomunicații cu titlu oneros către distribuitor. În schimb, operatorul respectiv nu furnizează o a doua prestare de servicii cu titlu oneros către utilizatorul final atunci când acesta, după ce a achiziționat cartela telefonică, își exercită dreptul de a efectua apeluri telefonice folosind informațiile înscrise pe această cartelă.

II. În funcție de deciziile menționate la punctul I, sunt analizate în continuare cartelele telefonice pre-paid/reîncărcarea cu credit a cartelelor, în funcție de destinația acestora și în funcție de modul în care sunt comercializate:

1. Comercializarea cartelelor telefonice pre-paid/reîncărcarea cu credit a cartelelor, în situația în care creditul poate fi utilizat numai pentru servicii de telefonie – intră sub incidența deciziei CEJ în cazul Lebara

a) operatorul de telefonie vinde cartelele direct către utilizatori

Vânzarea unei cartele telefonice prepaid/reîncărcarea cu credit a cartelei care poate fi utilizată numai pentru servicii de telefonie, denumite în continuare cartele, de către operatorul de telefonie direct către utilizatori, reprezintă o prestare de servicii de telecomunicații cu titlu oneros. Faptul generator și exigibilitatea TVA în cazul comercializării acestor tipuri de cartele intervin la momentul vânzării cartelei, conform deciziei CEJ în cazul Lebara și prevederilor art. 134² alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Operatorul de servicii de telefonie va elibera clienților bon fiscal cu TVA de 24%, emis în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare. La

cererea clienților, operatorul de telefonie, va elibera acestora și factură, așa cum se prevede la art. 155 alin. (9) din Codul fiscal.

b) operatorul de telefonie vinde cartelele prin intermediul unor distribuitori care acționează în nume propriu

În această situație, sunt aplicabile prevederile art. 129 alin. (2) din Codul fiscal, potrivit căroră, **atunci când o persoană impozabilă care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ia parte la o prestare de servicii, se consideră că a primit și a prestat ea însăși serviciile respective.**

Ca și în situația prezentată la lit. a), faptul generator și exigibilitatea TVA intervin la momentul comercializării cartelelor, atât pentru vânzarea cartelelor de către operatorul de telefonie către distribuitori, cât și pentru comercializarea cartelelor de către distribuitori către utilizatori.

Operatorul de servicii de telefonie va emite facturi cu TVA de 24% către distribuitori pentru cartelele vândute, iar distribuitorii vor emite bonuri fiscale cu TVA de 24% către utilizatorii – persoane neimpozabile, în conformitate cu prevederile OUG nr. 28/1999, și facturi cu TVA de 24% către utilizatori – persoane impozabile care își fac cunoscută această calitate. La cererea utilizatorilor – persoane neimpozabile, distribuitorii au obligația emiterii de facturi, așa cum se precizează la art. 155 alin. (9) din Codul fiscal.

c) operatorul de telefonie vinde cartelele prin intermediul unor distribuitori care acționează în numele și în contul operatorului de telefonie (mandatari)

În această situație nu sunt aplicabile prevederile art. 129 alin. (2) din Codul fiscal, întrucât distribuitorul nu acționează în nume propriu, ci în numele operatorului de telefonie, respectiv în calitate de mandatar al acestuia.

Prin urmare, operatorul de telefonie nu va emite facturi către distribuitori pentru cartelele predate acestuia, întrucât distribuitorul nu intervine în nume propriu în aceste operațiuni din punct de vedere al TVA, **operatorul de servicii de telefonie fiind persoana impozabilă obligată la colectarea taxei și la emiterea de documente către utilizatorii cartelelor telefonice.**

În acest scop, având în vedere că majoritatea clienților sunt persoane neimpozabile, operatorul de telefonie va avea obligația emiterii de bonuri fiscale, în conformitate cu prevederile OUG nr. 28/1999. Această obligație va putea fi respectată de operatorii de servicii de telefonie numai în situația în care solicită fiscalizarea pe numele lor a aparatelor de marcat electronice fiscale în regim ambulant la locațiile distribuitorilor. La momentul vânzării cartelelor către clienți, operatorii de telefonie vor emite bonuri fiscale cu TVA de 24%, întrucât intervin faptul generator și exigibilitatea taxei.

Operatorul de servicii de telefonie va emite facturi clienților - persoane impozabile care își fac cunoscută această calitate, colectând cota de TVA de 24%. Facturile pot fi emise și de distribuitori în numele și în contul operatorului de telefonie, dacă părțile agreează această modalitate de facturare, în situația în care utilizatorii vor solicita emiterea de facturi distribuitorilor de la locația cărora au achiziționat cartelele telefonice.

În acest sens sunt aplicabile prevederile art. 155 alin. (18) din Codul fiscal, potrivit cărora *pot fi emise facturi de către un terț în numele și în contul furnizorului/prestatorului în condițiile stabilite prin norme, cu excepția situației în care partea terță este stabilită într-o țară cu care nu există niciun instrument juridic referitor la asistența reciprocă.*

Potrivit prevederilor pct. 73 alin. (3) din Normele metodologice date în aplicarea Titlului VI din Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, *în sensul art. 155 alin. (18) din Codul fiscal, emiterea facturii poate fi externalizată, respectiv **factura se poate întocmi de un terț în următoarele condiții:***

a) *furnizorul/prestatorul să notifice prin scrisoare recomandată organului fiscal competent faptul că emiterea de facturi va fi realizată de un terț, cu cel puțin o lună calendaristică înainte de a iniția această procedură, și să anexeze la scrisoare numele, adresa și, după caz, codul de înregistrare în scopuri de TVA ale terțului;*

b) *factura să fie emisă de către terț în numele și în contul furnizorului/prestatorului;*

c) *factura să cuprindă toate informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) sau, după caz, la art. 155 alin. (20) din Codul fiscal;*

d) *facturile să fie puse la dispoziția organelor fiscale competente fără nicio întârziere, ori de câte ori se solicită acest lucru.*

2. Comercializarea cartelelor telefonice pre-paid/reîncărcarea cu credit a cartelelor, în situația în care creditul poate fi utilizat în mai multe scopuri, respectiv și pentru servicii de telefonie, și pentru diverse alte operațiuni (ex. achiziții de bunuri, donații, achiziționarea de jocuri, melodii, etc.) – **intră sub incidența deciziei CEJ în cazul Bupa**

Vânzarea de cartele telefonice/reîncărcarea cu credit a cartelelor care pot fi utilizate în mai multe scopuri, intră sub incidența deciziei CEJ în cauza Bupa Hospitals Ltd, în sensul că, **la data încasării contravalorii acestor cartele/credite nu intervine exigibilitatea TVA (sumele încasate nu sunt considerate avansuri)**, întrucât informațiile relevante privind livrarea sau prestarea ulterioară nu sunt cunoscute la momentul încasării sumelor, bunurile/serviciile pentru care se efectuează plata nefiind identificate cu exactitate la momentul vânzării cartelei.

Prin urmare, în cazul acestor tipuri de cartele/reîncărcări pentru care nu se cunoaște destinația la momentul tranzacționării, **exigibilitatea TVA intervine la momentul utilizării efective a creditului aferent cartelei, iar cota de TVA aplicabilă diferă în funcție de destinația dată de utilizator creditului.**

Dorim totuși să atragem atenția că încadrarea cartelelor telefonice/reîncărcarea acestora în categoria cartelelor pentru care nu intervine exigibilitatea TVA la momentul vânzării, și colectarea TVA în consecință, respectiv la momentul utilizării efective a cartelei, sunt posibile numai în situația în care persoana impozabilă care comercializează cartela telefonică/reîncarcă cu credit cartela și distribuitorii care intervin pe lanțul de comercializare au capacitatea tehnică de a asigura colectarea corectă a taxei, de a determina momentul utilizării creditului, destinația acestuia (operațiunile pentru care a fost utilizat), etc.

Și în această ipoteză se identifică trei situații distincte, în funcție de modul în care sunt comercializate cartelele.

a) operatorul de telefonie vinde cartelele direct către utilizatori

La momentul vânzării unei cartele telefonice prepaid/reîncărcarea cu credit a cartelei cu destinații multiple (care poate fi utilizată și pentru achiziționarea de alte bunuri/servicii decât serviciile de

telefonie), de către operatorul de telefonie direct către utilizatori, nu intervine exigibilitatea TVA, așa cum am precizat anterior, întrucât sumele încasate în schimbul cartelei nu se consideră avansuri din punct de vedere al TVA, având în vedere că nu se pot identifica livrarile de bunuri/prestările de servicii ulterioare.

Operatorul de servicii de telefonie va elibera clienților bon fiscal fără TVA, emis în condițiile OUG nr. 28/1999.

Pentru fiecare perioadă fiscală, operatorul de telefonie stabilește valoarea creditelor consumate în perioada fiscală respectivă și destinația acestora, respectiv servicii de telefonie sau alte operațiuni, și colectează cotele de TVA corespunzătoare. În acest scop, pentru creditele consumate aferente cartelelor vândute către persoanele care nu se identifică drept persoane impozabile și nu solicită emiterea de facturi, operatorul de telefonie va face uz de prevederile art. 155 alin. (9) din Codul fiscal, potrivit cărora **persoana impozabilă este scutită de obligația emiterii facturii**, cu excepția cazului în care beneficiarul solicită factura, pentru livrările de bunuri și **prestările de servicii, [...], furnizate către beneficiari, persoane neimpozabile**, altele decât persoanele juridice neimpozabile, **care prin natura lor nu permit furnizorului/prestatorului identificarea beneficiarului**, cum sunt: livrările de bunuri efectuate prin automatele comerciale, serviciile de parcuri auto a căror contravaloare se încasează prin automate, servicii de reîncărcare electronică a cartelelor telefonice preplătite.

La pct. 70 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VI din Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că, în cazurile menționate la art. 155 alin. (9) lit. c) din Codul fiscal, furnizorii/prestatorii pot întocmi facturi simplificate în condițiile stabilite la art. 155 alin. (11) lit. a) din Codul fiscal, care trebuie să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (20) din Codul fiscal. **În situația în care nu optează pentru emiterea de facturi simplificate, aceștia au obligația întocmirii unui document centralizator** pentru fiecare perioadă fiscală care să cuprindă cel puțin următoarele informații:

- a) un număr de ordine;
- b) data la care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrarea de bunuri și/sau prestarea de servicii;
- c) denumirea bunurilor livrate și/sau a serviciilor prestate;
- d) cantitatea bunurilor livrate;

- e) baza de impozitare a livrărilor de bunurilor/prestărilor de servicii ori, după caz, avansurile încasate, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț, în cazul în care acestea nu sunt incluse în prețul unitar;
- f) indicarea cotei de taxă aplicate și a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei;
- g) valoarea totală a bazei de impozitare și a taxei colectate.

Acest document centralizator servește pentru evidențierea taxei colectate care va fi apoi preluată în jurnalul pentru vânzări.

Dacă până la data întocmirii centralizatorului și a preluării informațiilor din acesta în jurnalul pentru vânzări există clienți care solicită operatorului emiterea de facturi pentru creditele consumate, operatorul de telefonie va colecta TVA pe baza facturilor emise și nu va include prestările respective în centralizator pentru a nu dubla taxa colectată.

În situația în care ulterior colectării taxei pe baza centralizatorului menționat mai sus, există clienți persoane impozabile care solicită operatorului emiterea de facturi pentru creditele utilizate, operatorul are obligația să emită facturi către aceste persoane cu cotele de TVA corespunzătoare operațiunilor pentru care a fost utilizat creditul. În centralizatorul prevăzut la pct. 70 din normele metodologice, întocmit pentru perioada fiscală în care se emite factura solicitată de client, se va/vor înscrie cu semnul minus poziția/pozițiile din centralizatoarele precedente pe baza cărora s-a colectat inițial taxa pentru creditele consumate pentru care se emite factura, astfel încât să nu se dubleze taxa colectată. În lipsa unei astfel de regularizări, operatorul ar colecta TVA atât la momentul întocmirii centralizatorului/centralizatoarelor, cât și pe baza facturii emise ulterior, la cererea clientului, persoană impozabilă.

b) operatorul de telefonie vinde cartelele prin intermediul unor distribuitori care acționează în nume propriu

În această situație sunt aplicabile dispozițiile art. 129 alin. (2) din Codul fiscal, potrivit cărora, **atunci când o persoană impozabilă care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ia parte la o prestare de servicii, se consideră că a primit și a prestat ea însăși serviciile respective.**

Prin urmare, se consideră că distribuitorul primește și prestează operațiunile la care conferă dreptul cartela telefonică/creditul de reîncărcare.

Din acest motiv este necesar ca operatorul de telefonie sa comunice distribuitorului toate informatiile necesare pentru colectarea corectă a taxei, întrucât operatorul este persoana care dispune de informații cu privire la creditele efectiv consumate de utilizatori într-o perioadă fiscală și la destinația dată de utilizatori creditelor consumate, respectiv servicii de telefonie sau alte operațiuni.

Exigibilitatea TVA nu intervine în momentul în care distribuitorul achiziționează cartelele/codurile de reîncărcare de la operatorul de telefonie, întrucât nu sunt cunoscute elementele necesare în vederea identificării regimului TVA aplicabil, respectiv nu se cunoaște destinația creditului - livrările de bunuri/prestările de servicii ulterioare - pentru a se determina cota de TVA aplicabilă. Operatorul de telefonie nu are obligația de a emite facturi către distribuitori la momentul predării cartelelor, iar distribuitorul va emite către clienți bonuri fiscale fără TVA, conform OUG nr. 28/1999.

Pentru fiecare perioadă fiscală în care creditele aferente cartelelor vândute către un distribuitor sunt efectiv utilizate, total sau parțial, de utilizatori, operatorul de telefonie (care are toate informațiile cu privire la utilizarea cartelei) facturează distribuitorului operațiunile efectiv realizate (servicii de telefonie, livrări de bunuri achitate prin intermediul cartelei, etc.), iar distribuitorul emite factura către client, dacă acesta este persoană impozabilă și își face cunoscută această calitate, colectându-se pe ambele relații TVA cu cotele corespunzătoare operațiunilor efectiv realizate.

Pentru creditele consumate aferente cartelelor vândute către persoanele care nu se identifică drept persoane impozabile și nu solicită emiterea de facturi, distribuitorul va face uz de prevederile art. 155 alin. (9) din Codul fiscal, și va colecta TVA pe baza centralizatorului prevăzut la pct. 70 din normele metodologice. Ca și în situația prezentată la lit. a), dacă până la data întocmirii centralizatorului și a preluării informațiilor din acesta în jurnalul pentru vânzări există clienți care solicită distribuitorului emiterea de facturi pentru creditele consumate, distribuitorul va colecta TVA pe baza facturilor emise și nu va include prestările respective în centralizator pentru a nu dubla taxa colectată.

În situația în care ulterior colectării taxei pe baza centralizatorului menționat mai sus, există clienți persoane impozabile care solicită distribuitorului emiterea de facturi pentru creditele utilizate, distribuitorul are obligația să emită facturi către aceste persoane cu cotele de TVA corespunzătoare operațiunilor pentru care a fost utilizat creditul. În centralizatorul prevăzut la pct. 70 din normele metodologice, întocmit pentru perioada fiscală în care se emite factura solicitată de client, se va/vor înscrie

cu semnul minus poziția/pozițiile din centralizatoarele precedente pe baza cărora s-a colectat inițial taxa pentru creditele consumate pentru care se emite factura, astfel încât să nu se dubleze taxa colectată.

Reiterăm faptul că pentru a se considera că exigibilitatea TVA nu intervine la momentul vânzării cartelei pre-paid de către operatorul de telefonie către distribuitor și, respectiv, de către distribuitor către client, este necesar ca informațiile de care dispun persoanele care intervin în aceste operațiuni (operatorul de telefonie și distribuitorii) să permită operatorului de telefonie determinarea și facturarea către distribuitori a creditelor efectiv utilizate de clienții acestora, precum și emiterea de facturi/bonuri de către distribuitori către clienți. Spre exemplu, operatorul de telefonie trebuie să dețină mijloace tehnice care să îi permită să stabilească distribuitorul care a vândut o anumită cartelă telefonică de pe care un utilizator a folosit credit, astfel încât, pentru fiecare perioadă fiscală, să emită corect facturi către distribuitori și să le transmită acestora toate informațiile necesare pentru a permite colectarea corectă a taxei și emiterea de facturi către clienți, la cererea acestora.

În situația în care persoanele impozabile implicate pe lanțul comercial nu dețin mijloacele tehnice/resursele umane necesare în vederea asigurării colectării corecte a taxei la momentul utilizării creditului, exigibilitatea TVA intervine la data vânzării cartelei telefonice.

c) operatorul de telefonie vinde cartelele prin intermediul unor distribuitori care acționează în numele și în contul operatorului de telefonie

În această situație nu sunt aplicabile prevederile art. 129 alin. (2) din Codul fiscal, întrucât distribuitorul nu acționează în nume propriu, ci în numele operatorului de telefonie, respectiv în calitate de mandatar al acestuia.

Prin urmare, la momentul exigibilității taxei (utilizarea efectivă a creditului de către utilizatori) operatorul de telefonie nu va emite facturi către distribuitor pentru cartelele predate acestuia, întrucât distribuitorul nu intervine în nume propriu în aceste operațiuni din punct de vedere al TVA.

Operatorul de servicii de telefonie este persoana impozabilă obligată la colectarea corectă a taxei și la emiterea de documente către utilizatorii cartelelor telefonice.

În acest scop, având în vedere că majoritatea clienților sunt persoane neimpozabile, operatorul de telefonie va avea obligația emiterii de bonuri fiscale cu aparate de marcat electronice fiscale, în conformitate cu prevederile OUG nr. 28/1999. Această obligație va putea fi respectată de operatorii de servicii de telefonie numai în situația în care solicită fiscalizarea pe numele lor a aparatelor de marcat electronice fiscale în regim ambulant la locațiile distribuitorilor. La momentul vânzării cartelelor către clienți, operatorii de telefonie vor emite bonuri fiscale fără TVA, întrucât nu intervine exigibilitatea taxei la acel moment.

Pentru fiecare perioadă fiscală, operatorul de telefonie stabilește valoarea creditelor consumate în perioada fiscală respectivă și destinația acestora, respectiv servicii de telefonie sau alte operațiuni, și colectează cotele de TVA corespunzătoare. În acest scop, pentru creditele consumate aferente cartelelor vândute către persoanele care nu se identifică drept persoane impozabile și nu solicită emiterea de facturi, operatorul de telefonie va face uz de prevederile art. 155 alin. (9) din Codul fiscal și va colecta TVA pe baza centralizatorului menționat la pct. 70 din normele metodologice.

Dacă până la data întocmirii centralizatorului și a preluării informațiilor din acesta în jurnalul pentru vânzări există clienți care solicită emiterea de facturi pentru creditele consumate, operatorul de telefonie este persoana care trebuie să emită factura către clienți, chiar dacă clientul se va prezenta în vederea obținerii unei facturi la distribuitorul de la care a achiziționat cartela. Operatorul va colecta TVA pe baza facturilor emise și nu va include prestările respective în centralizator pentru a nu dubla taxa colectată. Facturile pot fi emise și de distribuitori în numele și în contul operatorului de telefonie, dacă părțile agreează această modalitate de facturare, în situația în care utilizatorii vor solicita emiterea de facturi distribuitorilor de la locația cărora au achiziționat cartelele telefonice.

În situația în care ulterior colectării taxei pe baza centralizatorului menționat mai sus, există clienți persoane impozabile care solicită emiterea de facturi pentru creditele utilizate, operatorul are obligația să emită facturi către aceste persoane cu cotele de TVA corespunzătoare operațiunilor pentru care a fost utilizat creditul. În centralizatorul prevăzut la pct. 70 din normele metodologice, întocmit pentru perioada fiscală în care se emite factura solicitată de client, se va/vor înscrie cu semnul minus poziția/pozițiile

din centralizatoarele precedente pe baza cărora s-a colectat inițial taxa pentru creditele consumate pentru care se emite factura, astfel încât să nu se dubleze taxa colectată.

**SECRETAR DE STAT,
Dan MANOLESCU**